



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput XXX. De audienda concione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Latui studeamus, aut prœdere velimus nostri acumen ingenii, quæ plerumque omnem cordis devotionem exiccant, ac tabescere faciunt; ac denique ut graviter ac seriò illic nos geramus, quantumvis aliquando ex nativa & candida naturæ astutiarum, atque à ratione dissentaneorum obrentuum, sive, ut vocant, prætextuum, quibus utitur, mortificationem ut subterfugiat, recensione ad risum provocari possemus.

CAPUT XXX.

*De audienda concione.**Directio.*

Spiritus sancte, qui Doctor es Ecclesiæ de cœlo à Domino nostro Jesu Christo missus, ut æternas nobis suggereres veritates, cor, obsecro te, meum ad verba vitæ, quæ per Prædicatorem, tanquam organum tuum, prolaturus es, ita accipienda compone, ut cœli fructus producam. Virgo gloriosissima, quæ Verbum divinum concepisti, ac mundo dedisti, id age, ut ego verbum Dei convenienti jam devotione accipiam.

Interior dispositio in eo sita erit, ut 1. Prædicatorem consideremus veluti Prophetam, aut veluti Oratorem à Rege cœlesti nobis ad annunciandas voluntates suas submissum. 2. Ut à Deo illi petamus spiritum ipsius, ut suo ritè fungatur officio, fructuosè concionando. 3. Ut illum magnâ cordis atque animi cum simplicitate, ac pura proficiendi in virtutum exer-

*De
Oratio*

exercitiis intentione audiamus ; qui enim curiositate ductus concionem adiret, absque ullo inde fructu recederet. 4. Uti ea observemus, quæ animabus nostris sunt utilia, amando imprimis conciones illas, quæ corda nostra commoveant. 5. Ut ex habita concione semper aliquid memoriâ teneamus, quo proficere valeamus, instar apis industriæ, quæ ex omnibus, quos tangit, floribus, aliquid alveari suo infert, è quo mel suum conficiat.

CAPUT XXXI.

De modo sacris assistendi supplicationibus.

Plæ supplicationes, sive, ut vocant, processiones eo fine in Ecclesia institutæ sunt, ut per illas fidelium excitetur devotio, atque ut Christiana exhibeatur militia, quam quotquot ad Baptismum & Christi fidem accesserunt, imprimis verò Religiosi, profitentur. Quæ causa est, cur congregatio fidelium in terris, *Ecclesia militans* appelletur: unde & crucis vexillum supplicationi præfertur, atque instructo agmine, veluti turma militum, procedimus.

Directio.

“ Domine Deus meus, ecce coram toto
 “ hîc mundo comparere debeo, instar mili-
 “ tis sub tuis auspiciis composito agmine in
 “ hac egregia Armatorum sub sanctæ crucis
 “ tuæ labato merentium caterva prodeuntis.

Ii 5

Oro